

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobkyně:

J. H.

zastoupená advokátem Mgr. Ing. Karlem Císařem
sídlem Moravské náměstí 4, Brno

proti

žalovanému:

Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2022, č. j. JMK 75/2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podaným návrhem na zahájení řízení ze dne 3. 3. 2023 se navrhovatelka domáhala zrušení části opatření obecné povahy číslo 01/2020 územního plánu B. ve vztahu k pozemkům p.č. XA, XB, XC, XD, XE, XF a XG (Příhon – západ), alternativně v celé ploše NZ (parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XH, XI, XJ, XB, XK, XL a XM. Předmětný návrh byl podán společně s žalobou proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje,

odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 22. 12. 2022, č. j. JMK 75/2023, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti předchozímu prvostupňovému rozhodnutí Městského úřadu Bučovice, Odboru životního prostředí a Stavebního úřadu, oddělení stavebního úřadu (dále jen „Stavební úřad“) ze dne 3. 10. 2022, č. j. MUB/OSÚ-61131/2022, jimiž byla zamítnuta žádost žalobkyně o vydání společného povolení pro stavbu: „Garáž Bučovice“ na pozemcích p. č. XN (orná půda), XO (orná půda) a XP (orná půda) v k. ú. B. (dále jen „Stavba“). Jedním z důvodů pro zamítnutí žádosti žalobkyně o vydání společného povolení byla existence závazného stanoviska orgánu územního plánování - Městského úřadu Bučovice, odboru územního plánování, rozvoje a investic ze dne 6. 6. 2022, č. j. MUB/OÚP-34888/2022 baro, které stanoví, že záměr je nepřípustný; záměr žalobkyně je rozporný s územním plánem, dotčené pozemky se nacházejí podle platného územního plánu v nezastavěném území ve stabilizované ploše zemědělské; plánovaná stavba je nepřípustná, neboť záměr je v rozporu s platným územním plánem.

2. Rozsudkem ze dne 1. 6. 2023, č. j. 64 A 2/2023–198 krajský soud zrušil napadené opatření obecné povahy v části vymezující plochy zemědělské (NZ) na pozemcích p.č. XN, XO a XP v k.ú. B. dnem 25. 8. 2022 a ve zbytku návrh na zahájení řízení o zrušení opatření obecné povahy zamítl. Soud přisvědčil žalobkyni, že v napadeném územním plánu ani v související správní spisové dokumentaci nelze nalézt žádný konkrétní důvod ve vztahu k citovaným pozemkům, pro něž došlo k žalobkyní vytýkané změně funkčního určení (jedná se o chybějící odůvodnění zásadní změny dosavadního stavu a o odklon od předchozí územně plánovací dokumentace bez toho, že by byla taková změna v rámci územního plánu vysvětlena a odůvodněna tak, aby bylo možno vyloučit zneužití práva a svévoli). Soud proto přistoupil ke zrušení napadeného opatření obecné povahy v části pozemků, na nichž má být realizována žalobkyní zamýšlená stavba. Důvodem pro zamítnutí zbytku návrhu na zrušení opatření obecné povahy byla skutečnost, že se jednalo o tzv. incidenční přezkum opatření obecné povahy a toto bylo napadeno ve větším rozsahu, než odpovídá jeho použití v nyní soudem řešené věci.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně namítala, že napadené opatření obecné povahy změnilo ve vztahu k dotčeným pozemkům jejich zařazení (funkční využití plochy), a to z plochy bydlení-návrhová (v zastavitelném území obce - jak bylo určeno v předchozím územním plánu, ve znění aktualizace z prosince 2016) na plochu zemědělskou - stabilizovaná mimo zastavěné území obce. Napadená úprava územního plánu narušuje kontinuitu územního plánování a uvedená změna je podstatným zásahem do sféry žalobkyně, neboť ji fakticky znemožňuje jakékoliv jiné využití plochy než pro zemědělské účely. Předmětná změna nebyla v územním plánu řádně odůvodněna-nejsou zde uvedeny žádné konkrétní důvody, které vedly k vypuštění rozvojových ploch ze současného územního plánu. Změnou funkčního využití plochy došlo k narušení principu proporcionality a minimalizace zásahu do veřejných subjektivních práv žalobkyně (práva vlastnit).

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

4. V písemném vyjádření žalovaný zopakoval podstatnou argumentaci uvedenou v jeho žalobou napadeném rozhodnutí, na ní setrval a navrhl, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s.ř.s.). Při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a dále s přihlédnutím ke shora citovanému rozsudku zdejšího soudu ze dne 1. 6. 2023, č. j. 64 A 2/2023–198, jenž zrušil územní plán Bučovice v části vymezující plochy zemědělské (NZ) na pozemcích p.č. XN, XO a XP v k.ú. B. ke dni podání žádosti o vydání společného povolení na předmětnou stavbu. Žalobou napadená rozhodnutí obou stupňů spolu tvoří jeden celek a jsou vystavěna na následujících důvodech, pro něž byla žádost o vydání společného povolení na záměr Stavby zamítnuta.
6. Správní orgány obou stupňů postupovaly podle ust. § 94o odst. 1 a 2 stavebního zákona, dle něhož platí, že ve společném územním a stavebním řízení stavební úřad posuzuje, zda je stavební záměr v souladu s požadavky a) tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, b) na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem, c) zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů. Dále platí, že stavební úřad ověří zejména, zda a) je dokumentace úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, b) je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem.
7. Správní orgány shodně dovodily následující tři důvody svých rozhodnutí. Zjistily, že záměr není v souladu s vyhláškou č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška OPVU“), kdy není naplněn požadavek § 20 odst. 4 této vyhlášky, neboť stavební pozemek není dopravně napojen na kapacitně vyhovující veřejně přístupnou pozemní komunikaci. Polní cesta v délce cca 250 m, jenž byla v záměru navržena jako dopravní napojení, je sice dostatečným komunikačním napojením pro obsluhování zemědělských pozemků, nikoliv však pro záměr garáže pro tři osobní automobily. Není rovněž naplněn požadavek § 23 odst. 1 citované vyhlášky, neboť napojení garáže nenaplnňuje požadavek budoucího bezpečného užívání stavby [viz ust. § 94o odst. 1 písm. a) stavebního zákona]. Druhým důvodem bylo zjištění, že záměr není souladný s požadavky na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti napojení [viz ust. § 94o odst. 1 písm. b) stavebního zákona], neboť záměr není napojen na žádnou dopravní a technickou infrastrukturu, přičemž dopravní infrastrukturu specifikuje ust. § 2 odst. 1 písm. k) stavebního zákona a rozumí se jí pro účel tohoto záměru především stavba pozemní komunikace, přičemž polní cesta takový požadavek nenaplnňuje. Třetím důvodem je skutečnost, že bylo zjištěno, že záměr není v souladu se závazným stanoviskem dotčeného orgánu podle zvláštního právního předpisu, konkrétně závazným stanoviskem orgánu územního plánování, jímž je Městský úřad Bučovice, odbor územního plánování, rozvoje a investic, konkrétně se jedná o závazné stanovisko ze dne 6. 6. 2022, č. j. MUB/OÚP-34888/2022 baro, jenž stanoví, že záměr je nepřípustný [viz ust. § 94o odst. 1, písm. c) stavebního zákona]. V rámci uvedeného závazného stanoviska orgánu územního plánování bylo vysloveno, že předmětný záměr je nepřípustný, neboť dotčené pozemky se nacházejí podle územního plánu účinného v době vydání závazného stanoviska v nezastavěném území, ve stabilizované ploše zemědělské, s podrobným funkčním regulativem (NZ) - Plochy zemědělské, přičemž výstavba garáže pro osobní automobil o třech stání je podle tohoto územního plánu nepřípustná.

8. Jak již bylo shora uvedeno, krajský soud zrušil rozsudkem ze dne 1. 6. 2023, č. j. 64 A 2/2023 – 198 ke dni podání žádosti žalobkyně o vydání společného povolení na předmětnou stavbu územní plán Bučovice (v části týkající se dotčených pozemků), z jehož znění vycházelo citované závazné stanovisko a jehož existence tvořila jeden ze tří důvodů pro zamítnutí žádosti žalobkyně. Z uvedeného důvodu nemůže obstát argumentace správních orgánů odvolávající se na předmětné negativní závazné stanovisko; to sice posuzovalo předmětný záměr z pohledu tehdy platného znění územního plánu, nicméně krajský soud tuto část územního plánu zrušil ke dni předcházejícímu vydání prvostupňového správního rozhodnutí.
9. Zbývající dva shora uvedené důvody, které vedly k zamítnutí žádosti žalobkyně o vydání společného povolení na předmětný záměr, nebyly žalobou napadeny. Soud je při přezkumu správního rozhodnutí vázán včas uplatněnými žalobními body (§ 75, odst. 2, věta první s.ř.s.), přičemž nebyly zjištěny vady, k nimž by byl povinen přihlížet z úřední povinnosti. Za situace, kdy část důvodů, pro něž byl předmětný záměr zamítnut, nebyla napadena, soud žalobu zamítl, neboť podle ust. § 94p odst. 2 stavebního zákona musí stavební úřad žádost zamítnout, není-li záměr v souladu s požadavky uvedenými v § 94o stavebního zákona, tedy i s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů a s požadavky na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení [§ 94o odst. a písm. a) a b) stavebního zákona].

V. Závěr a náklady řízení

10. Soud na základě výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, proto ji postupem podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
11. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., dle něhož platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, které měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobkyně před soudem neuspěla (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, však žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto mu je nelze přiznat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 5. 2. 2025

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu

